

๔.๒ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์ต่างๆ เช่นการรับของขวัญและผลจากการรับทรัพย์สินนั้น ได้ส่งผลหรือมีผลต่อการตัดสินใจในการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติหน้าที่

๔.๓ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ใช้ข้อมูลภายในของรัฐ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญต่อการกำหนดนโยบายหรือการสั่งการตามกฎหมายหรือตามอำนาจหน้าที่และได้ใช้ข้อมูลนั้นเพื่อประโยชน์ สำหรับตนเอง ครอบครัว บริวาร ญาติหรือพวกพ้อง และจะส่งผลกระทบทำให้การบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพหรืออาจจะส่งผลให้การจัดซื้อจัดจ้างในภาครัฐเกิดการเอื้อประโยชน์หรือทำให้เกิดการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม

๔.๔ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทำงานพิเศษต่างๆ โดยใช้เวลาในระหว่างที่จะต้องปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ให้กับรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ

๔.๕ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้เข้ามาทำธุรกิจกับหน่วยงานภาครัฐ ในลักษณะที่เข้ามามีส่วนได้เสียในสัญญาต่างๆที่ได้ทำไว้กับหน่วยงานของรัฐ

๔.๖ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทำการในภาคเอกชน ที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐนั้น ในภายหลังอันเป็นเวลาต่อเนื่องเมื่อได้พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว

๔.๗ การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้กำหนดโครงการสาธารณะและได้นำโครงการนั้น ไปลงในพื้นที่ของตน เพื่อเอื้อประโยชน์ส่วนตัวหรือพวกพ้อง

๕. ความสัมพันธ์ระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมกับการทุจริตต่อหน้าที่

การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการเข้ามาใช้อำนาจรัฐตามที่กฎหมายต่างๆได้กำหนดอำนาจหน้าที่ไว้ ดังนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องดำรงตนโดยการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรม ปฏิบัติตามกฎหมาย

หากเจ้าหน้าที่ของรัฐขาดจริยธรรม จะก่อให้เกิดการทุจริตหรือเป็นต้นเหตุให้เกิดการทุจริตขึ้นในหน่วยงานนั้นๆและจะทำให้เกิดความสูญเสียต่อประเทศชาติและส่วนรวม

องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล
และประโยชน์ส่วนรวม

จัดทำโดย สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งโพธิ์
อำเภอชาติ จังหวัดปราจีนบุรี
โทร. ๐๓๗-๒๑๐-๘๒๒

การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล

และประโยชน์ส่วนรวม

การขัดกันระหว่างประโยชน์บุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ตามความในมาตรา ๑๐๐ แห่งกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จะกล่าวถึงประโยชน์บุคคลประโยชน์ส่วนรวมและการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์บุคคลและประโยชน์ส่วนรวมในรูปแบบต่างๆ ที่กำหนดในมาตรา ๑๐๐ ดังนี้

๑. ประโยชน์ส่วนบุคคล

ประโยชน์ส่วนบุคคล หมายถึงการที่บุคคลทั่วไปในสถานะเอกชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐในสถานะเอกชนได้ทำกิจกรรมหรือได้การกระทำต่างๆเพื่อประโยชน์ส่วนตนครอบครัว ญาติ เพื่อนหรือของกลุ่มคนในสังคมที่มีความสัมพันธ์กันในรูปแบบต่างๆ เช่น การประกอบอาชีพ การทำธุรกิจ การค้า การลงทุน เพื่อหาประโยชน์ในทางการเงินหรือในทางทรัพย์สินต่างๆ เป็นต้น

๒. ประโยชน์ส่วนรวม (ประโยชน์สาธารณะ)

ประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะ หมายถึงการที่บุคคลใดๆ ในสถานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำการใดๆตามหน้าที่หรือได้ปฏิบัติหน้าที่ อันเป็นการดำเนินการในอีกส่วนหนึ่ง ที่แยกออกมาจากการดำเนินการตามหน้าที่ในสถานะของเอกชน การกระทำการใดๆตามหน้าที่หรือการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมหรือการรักษาประโยชน์ส่วนรวม ที่เป็นประโยชน์ของรัฐ

๓. การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

การขัดกันระหว่างประโยชน์บุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายถึงการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ ได้ตกอยู่ในฐานะเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ในรูปแบบต่างๆตามที่กฎหมายบัญญัติห้ามไว้ และเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นยังได้เข้าไปพิจารณาดำเนินการ ในกิจการสาธารณะที่เป็น การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในกิจการของรัฐเพื่อประโยชน์ของรัฐ แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้พิจารณาได้มีผลประโยชน์ส่วนตนเข้าไปแอบแฝงหรือได้นำประโยชน์ส่วนตนเข้าไปมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ซึ่งรวมถึงการนำเอาการมีส่วนได้เสียในรูปแบบต่างๆหรือการมีผลประโยชน์แอบแฝงหรือการนำความสัมพันธ์ส่วนตน

เข้าไปเกี่ยวข้องในการตัดสินใจในการดำเนินการใดๆตามอำนาจหน้าที่ของการดำเนินงานที่เป็นกิจการส่วนรวมของรัฐ

๔. รูปแบบของการกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

การกระทำที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลกับประโยชน์ส่วนรวมจำแนก การกระทำออกเป็นรูปแบบต่างๆได้ ดังต่อไปนี้

๔.๑ การนำทรัพย์สินของหน่วยงานไปใช้ชั่วคราว ในกิจการที่เป็นของส่วนตนเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ของรัฐและทำให้หน่วยงานของรัฐเสียหายหรือเสียหายประโยชน์

